

Sygn. akt (...)

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2020 r.

Sąd Rejonowy w Otwocku Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Maszner

Protokolant: Magdalena Wojtasiewicz

Bez udziału Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Otwocku

po rozpoznaniu w dniach 7 grudnia 2018 r, 18 października 2019r, 11 lutego 2020r, 12 maja 2020r i 16 października 2020r sprawy

R. H. s. B. i H., z d. B., ur. (...) w msc K. w Tunezji,

oskarżonego o to, że:

I. W dniu 11 czerwca 2017 r w miejscowości W., pow (...), woj. (...), uderzył metalową rurą w głowę A. T. (1), w wyniku czego doznał on stłuczenia głowy, urazowego krwotoku podpajęczynówkowego, wstrząśnienia mózgu, rany wargi górnej oraz przedsiionka jamy ustnej i złamania przedniej ściany prawej zatoki szczękowej, co spowodowało rozstrój zdrowia i naruszenie czynności narządów ciała na okres powyżej dni siedmiu

tj. o czyn z art. 157 § 1 k.k.

II. W miejscu i czasie jak w pkt I, umyślnie dokonał uszkodzenia mienia w postaci karoserii samochodu marki S. (...), nr rej (...), poprzez uderzenie metalową rurą w maskę tego auta, w wyniku czego została ona pocięta i porysowana, co spowodowało straty w nieustalonej wysokości, jednak nie mniejszej niż 500 zł na szkodę A. T. (2)

tj. o czyn z art. 288 § 1 k.k.

orzeka

1. Oskarżonego R. H. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego jemu czynu w pkt. I. z art. 157§1 kk i na tej podstawie skazuje go przy czym ustala, iż oskarżony dopuścił się popełnienia tego przestępstwa, działając w nieusprawiedliwionym błędnym przekonaniu, że zachodzi okoliczność wyłączająca jego bezprawność i w związku z tym na podstawie art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 29 k.k. w zw z art. 60 §1 kk w zw z art. 60 §6 pkt 3 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku ograniczenia wolności, z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

2. Oskarżonego R. H. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego jemu czynu w pkt. II , z tym że ustala iż czyn oskarżonego polegał na jednokrotnym uderzeniu w maskę samochodu i że spowodował on straty w wysokości 1551,52 zł na szkodę A. T. (3) i za to na podstawie art. 288 § 1 k.k. skazuje go, zaś na podstawie art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 37a k.k. wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności, z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym,

3. Na podstawie art. 85 § 1, 2 i 3 k.k. i art. 86 § 1 i 3 k.k. w zw z art. 4§1 kk wymiarze oskarżonemu R. H. karę łączną 1 (jednego) roku ograniczenia wolności, z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym,

4. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego tytułem zadośćuczynienia za czyn z pkt I obowiązek zapłaty na rzecz pokrzywdzonego A. T. kwoty 2.000 (dwóch tysięcy) złotych;

5. na podstawie art. 63 § 1 i 5 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej ograniczenia wolności zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 11 czerwca 2017 roku godz. 16:45 do dnia 12 czerwca 2017 roku godz. 22:55 co stanowi 2 (dwa) dni pozbawienia wolności i odpowiada 4 (czterem) dniom kary ograniczenia wolności

6. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. K. z Kancelarii Adwokackiej w O. kwotę 1446,48 zł (jeden tysiąc czterysta czterdzieści sześć złotych czterdzieści osiem groszy) w tym VAT z tytułu nie opłaconej przez oskarżonego R. H. pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

7. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego w całości od kosztów sądowych, obciążając wydatkami Skarb Państwa.

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	(...)	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu	

		(ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	R. H.	W dniu 11 czerwca 2017 r w miejscowości W., pow (...), woj. (...), działając w nieusprawiedliwionym błędnym przekonaniu, że zachodzi okoliczność wyłączająca bezprawność czynu uderzył metalową rurą w głowę A. T. (1), w wyniku czego doznał on stłuczenia głowy, urazowego krwotoku podpajęczynówkowego, wstrząśnienia mózgu, rany wargi górnej oraz przedsonka jamy ustnej i złamania przedniej ściany prawej zatoki szczękowej, co spowodowało rozstrój zdrowia i naruszenie czynności narządów ciała na okres powyżej dni siedmiu	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W dniu 11 czerwca 2017 roku na terenie W. odbywała się impreza terenowa z okazji obchodów 100 - lecia Straży Pożarnej. Po zakończonej imprezie strażacy na terenie remizy zorganizowali grilla, w którym uczestniczyli strażacy oraz zaproszony przez J. M. R. H.. W czasie grillowania uczestnicy spożywali alkohol.	wyjaśnienia oskarżonego	k. 77, k. 241v-242	

zeznania świadka J. N.	k. 10, k. 307v-308v		
zeznania świadka K. T.	k. 91, k. 311v-312v		
zeznania świadka S. S.	k. 106, k. 313-314		
zeznania świadka M. S. (1)	k. 342		
zeznania świadka D. W.	k. 342v-343		
W trakcie imprezy na teren strażnicy przyszedł T. T. (2) oraz A. G. (1). T. T. (2) przyprowadził ze sobą psa. Obecna na miejscu S. S., zwróciła uwagę T. T. (2), aby zabrał psa z terenu strażnicy. T. T. (2) zwrócił się do S. S. przy użyciu słów powszechnie uznanych za obelżywe, czego świadkiem był mąż S. M. S..	zeznania świadka J. M.	k. 67v, k. 308v-309v	
zeznania świadka T. T. (2)	k. 89, k. 311-312		
zeznania świadka A. G. (1)	k. 101, k. 312v-313		
zeznania świadka S. S.	k. 106, k. 313-314		
zeznania świadka M. S. (1)	k. 342		
M. S. (1) uderzył w twarz T. T. (2), wtedy T. T. (2) oraz A. G. (1) opuścili remizę. Po wyjściu z remizy A. G. (1) skontaktował się telefonicznie z K. T. informując go, że jego brat został uderzony przez jednego ze strażaków. K. T. wraz z A. S. (1) oraz F. W. przybyli od remizę.	zeznania świadka J. M.	k. 67, k. 308v-309v	

zeznania świadka T. T. (2)	k. 89, k. 311-312		
zeznania świadka K. T.	k. 91, k. 311v-312v		
zeznania świadka A. M.	k. 342v		
zeznania świadka F. W.	k. 15, k. 396v-397		
Po zakończeniu imprezy jako pierwsi z terenu remizy wychodzili J. M. oraz R. H.. Kierowali się do swoich domów położonych w pobliżu remizy. J. M. został zaatakowany przez T. T. (2), K. T., A. G. (1) oraz F. W.. W jego obronie stanął R. H., który najpierw zwracał się do mężczyzn, aby zostawili J. M.. R. H. został zwyżwany od "brudasów", a następnie zaatakowany. Zarówno J. M. jak i R. H. upadli na ziemię.	wyjaśnienia oskarżonego	k. 77, k. 241v-242	
zeznania świadka J. M.	k. 67, k. 308v-309v		
zeznania świadka M. H.	k. 39-40, k. 309v-310		
zeznania świadka A. M.	k. 342		
Do bójki włączyli się również strażacy. R. H. wbiegł na teren posesji, z której wziął kawałek metalowej rury o długości ok 2 metrów, po czym ponownie wrócił na miejsce bójki.	zeznania świadka A. S. (1)	k. 87, k. 310-311	
zeznania świadka P. Ł.	k. 341		

zeznania świadka R. Ł.	k. 341v-342		
Protokół zatrzymania rzeczy	k 19-23		
zeznania świadka F. W.	k. 15, k. 396-397		
R. H. zaczął wymachiwać trzymaną rurą przed sobą, aby odgonić napastników.	zeznania świadka A. S. (1)	k. 87, k. 310-311	
zeznania świadka K. T.	k. 91, k. 311v-312v		
zeznania świadka A. G. (1)	k. 101, k. 312v-313		
zeznania świadka F. W.	k. 15, k. 396-397		
Hałas wywołany uliczną bójką obudził mieszkańców budynku położonego obok remizy. Z budynku wyszedł A. T. (1), który chciał uspokoić hałasujących na ulicy mężczyzn.	zeznania świadka A. T. (3)	k. 27, k. 242v-243v.	
zeznania świadka A. T. (1)	k. 93, k. 243v-244		
zeznania świadka A. S. (1)	k. 87, k. 310-311		
zeznania świadka A. G. (1)	k. 101, k. 312v-313		
zeznania świadka F. W.	k. 15, k. 396v-397		
zeznania świadka Ł. T.	k. 397		
W czasie kiedy A. T. (1) wychodził ze swojej posesji minął się z F. W., K. T. oraz A. S. (1), którzy uciekali uliczką położoną wzdłuż posesji A. T. (1).	zeznania świadka A. T. (1)	k. 93, k. 243v-244	

zeznania świadka A. S. (1)	k. 87, k. 310-311		
zeznania A. G. (1)	k. 101, k. 312-313		
zeznania świadka F. W.	k. 15, k. 396v-397		
zeznania świadka Ł. T.	k. 397		
Kiedy A. T. (1) wyszedł z posesji na ulicę zastał na niej R. H. trzymającego w ręku metalową rurę. W panującym na ulicy półmroku R. H. nie widział dokładnie osoby, która wyszła z terenu posesji. R. H. przekonany, że A. T. (1) jest jednym z uczestników bójki, który wraca aby dalej w niej uczestniczyć, uderzył pokrzywdzonego w głowę w wyniku czego A. T. (1) upadł na ziemię tracąc przytomność.	wyjaśnienia oskarżonego	k. 77, k. 241v-242	
zeznania świadka J. M.	k. 67, k. 308v-309v		
zeznania świadka A. G. (1)	k. 101, k. 312v-313		
zeznania świadka R. Ł.	k. 341-342		
zeznania świadka F. W.	k. 15, k. 396v-397		
zeznania świadka Ł. T.	k. 397		
protokół okazania osoby	k. 63-64, k. 65-66		
dokumentacja z Zarządu Dróg Powiatowych w O.	k. 351		
R. H. uciekł odrzucając trzymaną w ręku rurę. Do A. T. (1) podbiegł	zeznania świadka A. T. (3)	k. 27, k. 242v-243v.	

F. W. oraz S. S. i M. S. (2), którzy zaczęli udzielać pokrzywdzonemu pierwszej pomocy do czasu przybycia karetki pogotowia. Po jej przybyciu A. T. (1) został przewieziony do szpitala. Na miejsce przyjechał również patrol policji			
zeznania świadka J. N.	k. 10, k. 307v-308v		
zeznania świadka K. D.	k. 11, k. 313v		
zeznania świadka S. S.	k. 106, k. 313-314		
zeznania świadka M. S. (1)	k. 342		
zeznania świadka F. W.	k. 396v-397		
wydruk interwencji	k. 5-6		
protokół zatrzymania rzeczy	k. 19-23		
W wyniku uderzenia przez R. H. A. T. (1) doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia głowy, urazowego krwotoku podpajęczynówkowego, wstrząśnienia mózgu, rany wargi górnej oraz przedsiionka jamy ustnej i złamania przedniej ściany prawej zatoki szczękowej, co spowodowało rozstrój zdrowia i naruszenie czynności narządów ciała na okres powyżej dni siedmiu.	zeznania świadka A. T. (1)	k. 93, k. 243v-244	
zeznania świadka R. K.	k. 83, k. 310		

zeznania świadka S. S.	k. 106, k. 313-314		
dokumentacja medyczna	k. 113-137		
opinia sądowo-lekarska	k. 149		
W wyniku zdarzenia R. H. miał podarte spodnie i koszulkę na których znajdowały się śladu krwi. J. M. w wyniku zdarzenia odniósł obrażenia w postaci zasinienia prawego przedramienia w okolicy nadgarstka, ranę prawego łokcia, siniaki oraz otarcia naskórka w prawej okolicy lędźwiowej.	wyjaśnienia oskarżonego	k. 77, k. 241v-242	
zeznania świadka J. M.	k. 67, k. 308v-309v		
zeznania świadka M. H.	k. 39-40, k. 309v-310		
dokumentacja medyczna	k. 70		
zeznania świadka A. M.	k. 342v		
oskarżony R. H. był uprzednio karany	informacja o karalności	k. 153, k. 379 , k. 395	
1.1.2.	R. H.	W miejscu i czasie jak w pkt I, umyślnie dokonał uszkodzenia mienia w postaci karoserii samochodu marki S. (...), nr rej (...), poprzez jednokrotne uderzenie metalową rurą w maskę tego auta, w wyniku czego została ona pocięta i porysowana, co spowodowało straty w wysokości 1551,52 złotych na szkodę A. T. (2)	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W dniu 11 czerwca 2017 roku na terenie W. odbywała się impreza terenowa z okazji obchodów 100 - lecia Straży Pożarnej. Po zakończonej imprezie strażacy na terenie remizy zorganizowali grilla, w którym uczestniczyli strażacy oraz zaproszony przez J. M. R. H.. W czasie grillowania uczestnicy spożywali alkohol.</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego</p>	<p>k. 77, k. 241v-242</p>	
<p>zeznania świadka J. N.</p>	<p>k. 10, k. 307v-308v</p>		
<p>zeznania świadka K. T.</p>	<p>k. 91, k. 311v-312v</p>		
<p>zeznania świadka S. S.</p>	<p>k. 106, k. 313-314</p>		
<p>zeznania świadka M. S. (1)</p>	<p>342</p>		
<p>zeznania świadka D. W.</p>	<p>k. 342v-343</p>		
<p>W trakcie imprezy na teren strażnicy przyszedł T. T. (2) oraz A. G. (1). T. T. (2) przyprowadził ze sobą psa. Obecna na miejscu S. S., zwróciła uwagę T. T. (2), aby zabrał psa z terenu strażnicy. T. T. (2) zwrócił się do S. S. przy użyciu słów powszechnie uznanych za obelżywe, czego świadkiem był mąż S. M. S..</p>	<p>zeznania świadka J. M.</p>	<p>k. 67v, k. 308v-309v</p>	

zeznania świadka T. T. (2)	k. 89, k. 311-312		
zeznania świadka A. G. (1)	k. 101, k. 312v-313		
zeznania świadka S. S.	k. 106, k. 313-314		
zeznania świadka M. S. (1)	k. 342		
M. S. (1) uderzył w twarz T. T. (2), po czym T. T. (2) oraz A. G. (1) opuścili remizę. Po wyjściu z remizy A. G. (1) skontaktował się telefonicznie z K. T. informując go, że jego brat został uderzony przez jednego ze strażaków. K. T. wraz z A. S. (1) oraz F. W. przybyli od remizę.	zeznania świadka J. M.	k. 67, k. 308v-309v	
zeznania świadka T. T. (2)	k. 89, k. 311-312		
zeznania K. T.	k. 91, k. 311v-312v		
zeznania świadka A. M.	k. 342v		
zeznania świadka F. W.	k. 15, k. 396v-397		
Po zakończeniu imprezy jako pierwsi z terenu remizy wychodzili J. M. oraz R. H.. Kierowali się do swoich domów położonych w pobliżu remizy. J. M. został zaatakowany przez T. T. (2), K. T., A. G. (1) oraz F. W.. W jego obronie stanął R. H., który najpierw zwracał się do mężczyzn, aby zostawili J. M.. R. H. został zwyzywany od "brudasów", a następnie	wyjaśnienia oskarżonego	k. 77, k. 241v-242	

zaatakowany. Zarówno J. M. jak i R. H. upadli na ziemię.			
zeznania świadka J. M.	k. 67, k. 308v-309v		
zeznania świadka M. H.	k. 39-40, k. 309v-310		
zeznania świadka A. M.	k. 342		
Do bójki włączyli się również strażacy. R. H. wbiegł na teren posesji, z której wziął kawałek metalowej rury o długości ok 2 metrów, po czym ponownie wrócił na miejsce bójki.	zeznania świadka A. S. (1)	k. 87, k. 310-311	
zeznania świadka P. Ł.	k. 341		
zeznania świadka R. Ł.	k. 341v-342		
zeznania świadka F. W.	k. 15, k. 396-397		
R. H. zaczął wymachiwać trzymaną rurą przed sobą, aby odgonić napastników. W czasie kiedy F. W., K. T. oraz A. S. (1) zaczęli uciekać, R. H. podszedł do stojącego na ulicy (...) przed posesją samochodu marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) należącego do A. T. (3), a następnie jednokrotnie uderzył w maskę samochodu powodując jej pocięcie i porysowanie, czym spowodował straty wynoszące 1551,52 złotych.	zeznania świadka A. T. (3)	k. 27, k. 242v-243v.	

zeznania świadka A. S. (1)	k. 87, k. 310-311		
zeznania świadka A. G. (2)	k. 101, k. 312v-313		
zeznania świadka F. W.	k. 15, k. 396v-397		
opinia biegłego z zakresu wyceny ruchomości	k. 193-205		
protokół oględzin miejsca	k. 24-25		
1. Ocena DOWODÓW			
0.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia oskarżonego	Dokonując oceny wyjaśnień złożonych przez oskarżonego Sąd przyznał im walor wiarygodności jedynie częściowo. W ocenie Sądu relacja oskarżonego zasługiwała na przyznanie jej waloru wiarygodności w zakresie w którym podawał on, że w dniu zdarzenia po festynie w W. udał się do remizy, gdzie wspólnie z strażakami spożywał alkohol, jak też w zakresie w którym wskazał, że miała miejsce sytuacja, że jedna z osób postronnych odepchnęła dziewczynę pracującą w straży, na co zareagował jej mąż. Po tym jak oskarżony wraz z J. M. opuścił teren remizy został zaatakowany przez grupę	

		<p>mężczyzn, którzy bili ich, zaś oskarżony znaną metalową rurą chciał odstraszyć napastników. W tym zakresie wyjaśnienia złożone przez oskarżonego są jasne, logiczne, znajdują również potwierdzenie w pozostałym zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, w tym zeznaniach przesłuchanych w sprawie świadków.</p>
<p>zeznania świadka A. T. (1)</p>	<p>Sąd uznał zeznania świadka złożone na rozprawie za w pełni wiarygodne, uznając iż są one jasne, spójne, adekwatne do udziału w sprawie. W tej części zeznania świadka znajdują potwierdzenie w zeznaniach pozostałych przesłuchanych w sprawie świadków, z których wynika, że pokrzywdzony nie brał udziału w bójce pomiędzy strażakami a młodymi mężczyznami, a jedynie wyszedł w niedługim czasie przed tym jak został uderzony przez oskarżonego.</p>	
<p>zeznania świadka A. T. (3)</p>	<p>Sąd uznał relację świadka za w pełni wiarygodną, jest ona bowiem jasna, spójna, adekwatna do udziału w sprawie. Świadek nie była bezpośrednim świadkiem zdarzenia, nie widziała jak jej brat został zaatakowany.</p>	

zeznania świadka J. N.	Sąd uznał relację świadka za w pełni wiarygodną, uznając iż jest ona jasna, spójna, adekwatna do udziału w sprawie. Świadek opisał przebieg zdarzenia, który zaobserwował przez okno w domu, jak również po uderzeniu pokrzywdzonego obecny był na miejscu zdarzenia. Sąd miał również na uwadze, że niewielkie rozbieżności w zeznaniach świadka wynikały z upływu czasu jaki upłynął od zdarzenia.	
zeznania świadka J. M.	Relacja świadka zasługiwała na przyznanie jej w pełni waloru wiarygodności, bowiem jest ona jasna, spójna, adekwatna do udziału w sprawie. Świadek opisał okoliczności w jakich wraz z oskarżonym zostali zaatakowani, wskazując że w trakcie zajścia stracił przytomność. Widział jak oskarżony uderzył pokrzywdzonego, wskazując jednocześnie, że oskarżony mógł pomylić pokrzywdzonego z napastnikami.	
zeznania świadka M. H.	Zeznania świadka w ocenie Sądu zasługiwały na przyznanie im w pełni waloru wiarygodności, są one jasne, spójne. Świadek nie była obecna na miejscu zdarzenia, jego przebieg znała jedynie od oskarżonego, który mówił jej, że zostali zaatakowani	

	oraz że bronił się i dlatego uderzył jedną z osób.	
zeznania świadka R. K.	Relacja świadka zasługiwała na przyznanie jej w pełni waloru wiarygodności, jest ona jasna, spójna, adekwatna do udziału w sprawie. Świadek jako lekarz udzielał pokrzywdzonemu w szpitali pomocy medycznej, wskazując również obrażenia jakich doznał pokrzywdzony.	
zeznania świadka A. S. (1)	Sąd uznał zeznania świadka za w pełni wiarygodne, świadek w swojej relacji wskazywał, że uczestniczył w bójce ze strażakami oraz oskarżonym. Świadek wskazał na przyczynę zaistniałej sytuacji konfliktowej, podając również że po tym jak oskarżony wziął metalową rurę, którą zaczął wymachiwać uciekali z miejsca zdarzenia po tym jak oskarżony uderzył w stojący przed posesją samochód.	
zeznania świadka T. T. (2)	W ocenie Sądu zeznania świadka zasługiwały w pełni na przyznanie im waloru wiarygodności, są one bowiem jasne, spójne. Sąd na uwadze, że świadek od początku uczestniczył w zajściu, jednak samego momentu uderzenia pokrzywdzonego nie widział, ponieważ w tym	

	<p>czasie zdążył już uciec z miejsca.</p>	
<p>zeznania świadka K. T.</p>	<p>Zeznania świadka w ocenie Sądu w pełni zasługiwały na przyznanie im waloru wiarygodności, są one jasne, spójne, adekwatne do udziału w sprawie. Świadek nie ukrywał, że w czasie zdarzenia był pod wpływem alkoholu. Z relacji świadka jednoznacznie wynikało, że pokrzywdzony wyszedł ze swojej posesji, aby uspokoić sytuację na ulicy, jednak został pomyłony przez oskarżonego z napastnikami i dlatego został uderzony.</p>	
<p>zeznania świadka A. G. (1)</p>	<p>W ocenie Sądu zeznania świadka zasługiwały na przyznanie im waloru wiarygodności, w swojej relacji świadek przedstawił przebieg wydarzeń w których uczestniczył wskazując, że to on dzwonił po pozostałych uczestników bójki po tym, jak T. T. (2) został uderzony przez jednego ze strażaków. Świadek nie widział momentu uderzenia pokrzywdzonego, jednak wcześniej widział jak oskarżony wymachiwał metalową rurą.</p>	
<p>zeznania świadka K. D.</p>	<p>Sąd uznał relację świadka za wiarygodną, adekwatną do udziału w sprawie, świadek brał udział w interwencji po uderzeniu</p>	

	<p>pokrzywdzonego, samego zaś momentu uderzenia ani wcześniejszej bójki nie widział.</p>	
<p>zeznania świadka S. S.</p>	<p>Relacja świadka zasługiwała na przyznanie jej w pełni waloru wiarygodności, jest ona jasna, spójna, adekwatna do udziału w sprawie. Świadek była uczestnikiem imprezy w remizie, jednak nie brała udziału w bójce przed remizą. Po tym jak pokrzywdzony został uderzony udzielała mu pierwszej pomocy do czasu przybycia karetki pogotowia.</p>	
<p>zeznania świadka M. S. (1)</p>	<p>W ocenie Sądu zeznania świadka zasługiwały na przyznanie im waloru wiarygodności, bowiem są one jasne, spójne, znajdują potwierdzenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym w tym relacji świadka S. S.. Świadek nie brał udziału w bójce, która miała miejsce przed remizą, w tym czasie był wraz z żoną w remizie, wyszedł dopiero jak trzeba było udzielić pierwszej pomocy pokrzywdzonemu. Świadek jednak wskazał, że przyczyną konfliktu było to, że jedna z osób awanturujących się przed remizą obrazila jego żonę, przez co została przez niego odepchnięta.</p>	
<p>zeznania świadka A. M.</p>	<p>Sąd uznał zeznania świadka za w pełni</p>	

	<p>wiarygodne, są one bowiem jasne, spójne, adekwatne do udziału w sprawie. Świadek nie była obecna na miejscu zdarzenia, od męża dowiedziała się o bójce, która miała miejsce przed ich domem.</p>	
zeznania świadka D. W.	<p>Sąd uznał zeznania świadka w zakresie jego udziału w imprezie zorganizowanej przez Straż Pożarną jako wiarygodne, w zakresie samego uczestnictwa świadka w bójce, Sąd miał na uwadze, że świadek nie pamiętał czy w niej uczestniczył z uwagi na spożyty uprzednio alkohol.</p>	
zeznania świadka F. W.	<p>Sąd uznał zeznania świadka za w pełni wiarygodne, relacja świadka znajduje potwierdzenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Świadek nie ukrywał, że brał udział w bójce, jak też że uciekł z miejsca po tym jak oskarżony wrócił na ulicę trzymając w rękach metalową rurę. Zeznania świadka w ocenie Sądu zasługiwały na przyznanie im waloru wiarygodności.</p>	
zeznania świadka Ł. T.	<p>W ocenie Sądu zeznania świadka zasługiwały w pełni na przyznanie im waloru wiarygodności, świadek nie był obecny na miejscu zdarzenia, nie był jego bezpośrednim świadkiem. O tym, że</p>	

	<p>jego ojciec został uderzony metalową rurą dowiedział się telefonicznie. Zeznania świadka są adekwatne do udziału w sprawie.</p>	
<p>zeznania świadka P. Ł.</p>	<p>Sąd przyznał zeznaniom świadka waler wiarygodności, uznając iż są one jasne, adekwatne do udziału w sprawie. Świadek była w posiadaniu nagrania z kamer monitoringu, które nie obejmowały miejsca bójki, jednak zarejestrowany na nich został oskarżony poruszający się z długim metalowym prętem.</p>	
<p>zeznania świadka R. Ł.</p>	<p>Zeznania świadka zasługiwały na przyznanie im w pełni waloru wiarygodności, Sąd one bowiem jasne, spójne, adekwatne do udziału w sprawie. Świadek w swojej relacji wskazał na oglądane przez niego bezpośrednio po zdarzeniu nagranie z monitoringu na którym widoczny był oskarżony i pokrzywdzony jednak nie został zarejestrowany moment uderzenia.</p>	
<p>protokół zatrzymania rzeczy</p>	<p>Dowód z dokumentu sporządzony przez osobę do tego uprawnioną, nie kwestionowany przez strony postępowania będący podstawą ustaleń faktycznych poczynionych w sprawie.</p>	
<p>dokumentacja medyczna</p>	<p>Dowód z dokumentu sporządzony przez osobę</p>	

	do tego uprawnioną, nie kwestionowany przez strony postępowania będący podstawą ustaleń faktycznych poczynionych w sprawie.	
opinia sądowo-lekarska	Opinia biegłego w ocenie Sądu jest jasna, spójna, kompletna, wydana w oparciu o wiedzę i doświadczenie biegłego oraz dokumentację medyczną dotyczącą pokrzywdzonego. Sąd w oparciu o powyższą opinię poczynił ustalenia w zakresie dotyczącym obrażeń ciała doznanych przez pokrzywdzonego.	
informacja o karalności	Dowód z dokumentu sporządzony przez osobę do tego uprawnioną, nie kwestionowany przez strony postępowania będący podstawą ustaleń faktycznych poczynionych w sprawie.	
dokumentacja z Zarządu Dróg Powiatowych w O.	Dowód z dokumentu sporządzony przez osobę do tego uprawnioną, nie kwestionowany przez strony postępowania będący podstawą ustaleń faktycznych poczynionych w sprawie.	
protokół okazania osoby	Dowód z dokumentu sporządzony przez osobę do tego uprawnioną, nie kwestionowany przez strony postępowania będący podstawą ustaleń faktycznych poczynionych w sprawie.	

wydruk interwencji	Dowód z dokumentu sporządzony przez osobę do tego uprawnioną, nie kwestionowany przez strony postępowania będący podstawą ustaleń faktycznych poczynionych w sprawie.		
1.1.2	wyjaśnienia oskarżonego	Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego w zakresie opisu zdarzeń przed samym uderzeniem w samochód w zakresie, opisanym w części dotyczącej czynu z art. 157 § 1 k.k. z przyczyn wskazanych w pkt. 1.1.1. w części dotyczącej wyjaśnień oskarżonego.	
zeznania świadka A. T. (3)	W ocenie Sądu relacja pokrzywdzonej zasługiwała na przyznanie jej w pełni waloru wiarygodności, jest ona bowiem jasna, spójna, adekwatna do udziału w sprawie. Świadek nie była obecna na miejscu zdarzenia, słyszała uderzenie o coś metalowego i później okazało się, że został uszkodzony należący do niej samochód, który znajdował się przed bramą.		
zeznania świadka J. N.	Sąd uznał relację świadka z w pełni wiarygodną, jest ona jasna, spójna, adekwatna do udziału w sprawie, świadek z okna w domu obserwował wydarzenia skąd widział		

	moment uderzenia w samochód pokrzywdzonej.	
zeznania świadka M. H.	Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka w zakresie opisu zdarzeń przed samym uderzeniem w samochód w zakresie, opisanym w części dotyczącej czynu z art. 157 § 1 k.k. z przyczyn wskazanych w pkt. 1.1.1. w części dotyczącej zeznań świadka.	
zeznania świadka A. S. (1)	Sąd uznał zeznania świadka za w pełni wiarygodne, świadek będąc na miejscu widział jak oskarżony uderzył w samochód metalową rurą, po czym zaczął uciekać z miejsca zdarzenia obawiając się, że może zostać zaatakowany. Relacja świadka jest jasna, adekwatna do udziału w sprawie.	
zeznania świadka T. T. (2)	Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka w zakresie opisu zdarzeń przed samym uderzeniem w samochód w zakresie, opisanym w części dotyczącej czynu z art. 157 § 1 k.k. z przyczyn wskazanych w pkt. 1.1.1. w części dotyczącej zeznań świadka.	
zeznania świadka K. T.	Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka w zakresie opisu zdarzeń przed samym uderzeniem w samochód w zakresie, opisanym w części dotyczącej czynu z art.	

	157 § 1 k.k. z przyczyn wskazanych w pkt. 1.1.1. w części dotyczącej zeznań świadka.	
zeznania świadka A. G. (1)	Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka za w pełni wiarygodne, są one bowiem jasne, spójne, adekwatne do udziału w sprawie. Sąd nie znalazł podstaw do podważenia wiarygodności zeznań świadka.	
zeznania świadka M. S. (1)	Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka w zakresie opisu zdarzeń przed samym uderzeniem w samochód w zakresie, opisanym w części dotyczącej czynu z art. 157 § 1 k.k. z przyczyn wskazanych w pkt. 1.1.1. w części dotyczącej zeznań świadka.	
zeznania świadka D. W.	Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka w zakresie opisu zdarzeń przed samym uderzeniem w samochód w zakresie, opisanym w części dotyczącej czynu z art. 157 § 1 k.k. z przyczyn wskazanych w pkt. 1.1.1. w części dotyczącej zeznań świadka.	
zeznania świadka F. W.	Sąd przyznał zeznaniom świadka walor wiarygodności uznając, iż są one jasne, spójne, adekwatne do udziału w sprawie. Świadek w swojej relacji wskazał, że to oskarżony jednokrotnie uderzył w maskę	

	samochodu pokrzywdzonej stojącego przed posesją.	
zeznania świadka S. S.	Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka w zakresie opisu zdarzeń przed samym uderzeniem w samochód w zakresie, opisanym w części dotyczącej czynu z art. 157 § 1 k.k. z przyczyn wskazanych w pkt. 1.1.1. w części dotyczącej zeznań świadka.	
zeznania świadka M. S. (1)	Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka w zakresie opisu zdarzeń przed samym uderzeniem w samochód w zakresie, opisanym w części dotyczącej czynu z art. 157 § 1 k.k. z przyczyn wskazanych w pkt. 1.1.1. w części dotyczącej zeznań świadka.	
zeznania świadka J. M.	Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka w zakresie opisu zdarzeń przed samym uderzeniem w samochód w zakresie, opisanym w części dotyczącej czynu z art. 157 § 1 k.k. z przyczyn wskazanych w pkt. 1.1.1. w części dotyczącej zeznań świadka.	
zeznania świadka A. M.	Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka w zakresie opisu zdarzeń przed samym uderzeniem w samochód w zakresie, opisanym w części dotyczącej czynu z art. 157 § 1 k.k. z przyczyn	

	wskazanych w pkt. 1.1.1. w części dotyczącej zeznań świadka.	
zeznania świadka P. Ł.	Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka w zakresie opisu zdarzeń przed samym uderzeniem w samochód w zakresie, opisanym w części dotyczącej czynu z art. 157 § 1 k.k. z przyczyn wskazanych w pkt. 1.1.1. w części dotyczącej zeznań świadka.	
zeznania świadka R. Ł.	Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka w zakresie opisu zdarzeń przed samym uderzeniem w samochód w zakresie, opisanym w części dotyczącej czynu z art. 157 § 1 k.k. z przyczyn wskazanych w pkt. 1.1.1. w części dotyczącej zeznań świadka.	
protokół oględzin miejsca	Dowód z dokumentu sporządzony przez osobę do tego uprawnioną, nie kwestionowany przez strony postępowania będący podstawą ustaleń faktycznych poczynionych w sprawie.	
opinia biegłego z zakresu wyceny ruchomości	Sąd uznał, iż opinia biegłego jest jasna, spójna, należycie umotywowana. Sporządzona w oparciu o wiedzę i doświadczenie biegłego. Opinia biegłego stała się podstawą poczynionych przez Sąd ustaleń faktycznych w zakresie wartości	

	uszkodzonego samochodu.		
0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia oskarżonego	Sąd nie przyznał waloru wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego w części, w której podał on, że zanim przyszedł na teren remizy doszło już do pobicia jednego ze strażaków, jak również że osoby, które zaatakowały oskarżonego oraz J. M. posiadały przy sobie łańcuchy i pałki. W tym zakresie wyjaśnienia złożone przez oskarżonego nie znalazły potwierdzenia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, w tym zeznaniach świadków, żaden z przesłuchanych świadków nie wspominał o tym, żeby osoby, które zaatakowały oskarżonego i J. M. posiadały przy sobie jakieś narzędzia. Sąd odmówił również przyznania waloru wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie, w którym wskazywał on, że pokrzywdzony był w grupie mężczyzn, która go	

		<p>zaatakowała, bowiem w tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego nie znalazły potwierdzenia w materiale dowodowym, w tym zeznaniach świadków oraz pokrzywdzonego, z których wynikało, że A. T. (1) na miejscu pojawił się po to, aby zwrócić uwagę osobom głośno się zachowującym na ulicy.</p>
<p>zeznania świadka A. T. (1)</p>	<p>Sąd odmówił przyznania waloru wiarygodności zeznaniom świadka, w zakresie w którym w toku postępowania przygotowawczego wskazywał, że w pewnym momencie dołączył do bójki i podnosił jednego z leżących mężczyzn. W tym zakresie zeznania pokrzywdzonego nie znalazły potwierdzenia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, w tym zeznaniach świadków. Sąd miał również na uwadze, że sam pokrzywdzony w czasie przesłuchania wskazywał, że nie pamięta dokładnie okoliczności zdarzenia, zaś swoją wiedzę o nim w części opierał na tym co zostało mu przekazywane przez innych jego uczestników.</p>	
<p>zeznania świadka J. R.</p>	<p>Sąd uznał, że relacja świadka jest wiarygodna, jednak z uwagi na to, że świadek nie pamiętała okoliczności zdarzenia, relacja świadka</p>	

	nie miała znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.		
zeznania świadka S. R.	W ocenie Sądu zeznania świadka zasługiwały na przyznanie im waloru wiarygodności, jednak z uwagi na to, że świadek nie pamiętał jego okoliczności, w tym tego co widział na nagraniu jego relacja nie miała znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.		
zeznania świadka M. T.	Zeznania świadka w ocenie Sądu nie miały istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, świadek nie pamiętał czy był obecny na miejscu zdarzenia.		
1.2.1	wyjaśnienia oskarżonego	Sąd nie przyznał waloru wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego, w której nie przyznał się on do uderzenia w stojący na ulicy samochód, jak wynika bowiem z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, do powstania uszkodzenia na samochodzie doszło w wyniku jednokrotnego uderzenia w maskę samochodu, którego jak wynika z uznanych za wiarygodne zeznań świadków dokonał oskarżony.	
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			

	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	R. H.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Przestępstwo stypizowane w art. 157 § 1 k.k. jest to przestępstwo niewłaściwe z zaniechania, może zostać popełnione zarówno przez działanie, jak i przez zaniechanie. Jest to przestępstwo materialne. Skutkiem stanowiącym znamię przestępstwa z art. 157 k.k. jest „inne” niż w art. 156 § 1 k.k. naruszenie czynności ciała lub rozstrój zdrowia, trwające dłużej niż 7 dni, czyli do jego znamion należy skutek w postaci spowodowania średniego (§ 1) i lekkiego (§ 2) uszczerbku na zdrowiu. Sam czas trwania naruszenia lub rozstroju nie wystarczy do zakwalifikowania czynu sprawcy na podstawie tego przepisu, owo naruszenie lub rozstrój muszą być znaczące, istotnie utrudniać prawidłowe funkcjonowanie narządów (Zoll [w:] Wróbel, Zoll II/1, s. 373). Kategorię „innych” niż w art. 156 § 1 k.k. uszczerbków ciała ustawodawca podzielił na			

dwie grupy według kryterium czasu ich trwania – powyżej 7 dni (średnie) i poniżej 7 dni (lekkie). Do znamion przestępstwa z art. 157 § 2 k.k. należy skutek w postaci naruszenia czynności ciała lub rozstroju zdrowia na czas nie dłuższy niż 7 dni. Przestępstwo z § 1 i 2 może zostać popełnione umyślnie, w obu postaciach zamiaru (por. także uwagi do art. 156 § 1).

Materiał dowodowy zgromadzony w przedmiotowej sprawie pozwolił na ustalenie, że w dniu 11 czerwca 2017 roku po zakończonej imprezie strażackiej w W. A. S. (2), T. T. (2), K. T., A. G. (1) oraz F. W. zaatakowali jednego ze strażaków - J. M. oraz oskarżonego R. H.. Do bójki dołączyli się również pozostali strażacy. Wszystkie osoby biorące udział w zdarzeniu uprzednio spożywały alkohol. R. H. w czasie bójki uciekł na znajdującą się obok posesję, a następnie zabrał z niej metalową rurę o długości około 2 metrów. Kiedy R. H. wrócił na ulicę, napastnicy zaczęli uciekać w obawie, że mogą zostać uderzeni. Odgłosy bójki, krzyki dochodzące z ulicy obudziły mieszkańców domu położonego w sąsiedztwie remizy, w tym A. T. (1), który postanowił wyjść

i uspokoić towarzystwo znajdujące się na ulicy. Wychodząc ze swojej posesji, A. T. (1) mijał się z uciekającymi mężczyznami, którzy mówili mu, że na ulicy znajduje się oskarżony, trzymający w ręku metalową rurę. A. T. (1) pomimo tego wyszedł ze swojej posesji na ulicę na której zastał oskarżonego R. H.. R. H. widząc, że A. T. (1) wychodzi z miejsca, w stronę którego uciekli chwilę wcześniej uczestnicy bójki, był przekonany, że A. T. (1) jest jednym z mężczyzn, którzy pobili J. M. oraz jego i postanowił wrócić na miejsce w celu kontynuowania bójki. R. H. w związku z późną porą i panującym mrokiem nie był w stanie rozpoznać mężczyzny, który wyszedł z posesji. Po krótkotrwałym pobycie obu mężczyzn na ulicy, R. H. uderzył A. T. (1) w głowę w wyniku czego A. T. (1) doznał stłuczenia głowy, urazowego krwotoku podpajęczynówkowego, wstrząśnienia mózgu, rany wargi górnej oraz przedsiionka jamy ustnej i złamania przedniej ściany prawej zatoki szczękowej, co spowodowało u niego naruszenie czynności narządów ciała na okres powyżej siedmiu dni. Pomiędzy obrażeniami doznanymi przez pokrzywdzonego, a działaniem oskarżonego niewątpliwie istniał

związek przyczynowo-skutkowy. Natomiast pomiędzy zachowaniem A. T. (1), a podjętymi przez oskarżonego działaniami związku tego nie ma. Należy mieć na uwadze, że A. T. (1) nie był ani uczestnikiem imprezy strażackiej, w której brał udział oskarżony, ani też nie występował w grupie osób, która zaatakowała oskarżonego oraz J. M.. A. T. (1) był przypadkową osobą, która przyszła na miejsce zdarzenia, w związku z zakłócaniem przez osoby obecne na ulicy spokoju i ciszy nocnej. Z tych też względów w ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie brak jest możliwości ustalenia, zachowanie oskarżonego można było usprawiedliwić okolicznościami sprawy, w tym uznać, iż działał on w ramach obrony koniecznej, bądź też stanu wyższej konieczności. Sąd miał na uwadze, że działanie oskarżonego przekraczało granice obrony koniecznej, bowiem jak wynika z akt sprawy osoby, które zaatakowały zarówno oskarżonego jak też J. M. nie posiadały przy sobie żadnych narzędzi, jedynie różniła ich początkowo liczebność. Nadto należało uznać, że użycie przez oskarżonego metalowej rury powodowało, że poświęcone dobro, w tym wypadku zdrowie

i życie napastników nie przedstawiało niższej wartości niż życie i zdrowie oskarżonego oraz J. M., którzy byli zaatakowani przez osoby nieposiadające niebezpiecznych narzędzi. Oskarżony używając metalowej rurki stwarzał większe zagrożenie dla życia i zdrowia osób, niż osoby które pobiły jego oraz J. M.. Z tych też względów Sąd uznał, że oskarżony działał w błędnym przekonaniu, że atakując napastników przy użyciu niebezpiecznego narzędzia, jego zachowanie jest usprawiedliwione okolicznościami sprawy, w tym koniecznością ochrony życia i zdrowia. Idąc dalej należy mieć na uwadze, że oskarżony uderzył osobę, która w ogóle nie była zainteresowana udziałem w bójce, czy też awanturze, a na miejscu znalazła się całkowicie przypadkowo. Pokrzywdzony przyszedł na miejsce jedynie w celu uciszenia hałasujących na ulicy osób, zaś oskarżony, który widział, że A. T. (1) wychodził z miejsca, do którego wcześniej uciekli napastnicy uznał, że jest on jednym ze sprawców i dlatego też go zaatakował. Sąd miał na uwadze, że do zdarzenia doszło w nocy, przy oświetleniu ulicznym, jednak należy mieć przede wszystkim na uwadze, że przed uderzeniem A. T. (1) obaj mężczyźni przez

chwile poruszali się na ulicy, stali na przeciwko sobie, a A. T. (1) nie podejmował żadnych czynności wskazujących na to, że chce zaatakować oskarżonego.

Z tych też względów Sąd przyjął, że R. H. działał w nieusprawiedliwionym przekonaniu, że zachodzą okoliczności wyłączające bezprawność popełnionego przez niego czynu. W ocenie Sądu bowiem należy mieć na uwadze, że uprzednie wydarzenia powodowały, że oskarżony jak najbardziej w świetle obowiązującego prawa mógł podjąć działania mające na celu ochronę życia i zdrowia jego oraz J. M., jednak przy użyciu tożsamyh rodzajowo narzędzi oraz w stosunku do napastników, szczególnie, że jak wynika z akt sprawy do bójki włączyli się również pozostali uczestnicy imprezy w straży, co powoduje, że pomiędzy osobami, które zaatakowały oskarżonego i J. M. zmniejszyła się różnica ilościowa i oskarżony miał możliwość podjęcia działań obronnych bez użycia metalowej rury.

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania Sąd uznał iż biorąc pod uwagę że oskarżony był przekonany iż uderza osobę która była

<p>wcześniej uczestnikiem bójki a która wróciła na miejsce w celu jej kontynuowania zachodzą podstawy do uznania iż oskarżony swoim działaniem wypełnił okoliczności uzasadniające nadzwyczajne złagodzenie kary zgodnie z treścią art. 29 kk</p>			
#	<p>3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>	2	R. H.
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>W art. 288 KK ujęto czyn zabroniony zniszczenia, uszkodzenia lub uczynienia niezdatną do użytku cudzą rzecz oraz zbliżony czyn, dotyczący kabla podmorskiego. Specyfiką tego przestępstwa zasadniczo jest zamach na strukturę fizyczną danej rzeczy. Stąd też trafnie wskazuje się w doktrynie, że art. 288 § 1 KK chroni integralność i nienaruszalność cudzej rzeczy oraz związaną z daną rzeczą zdolność do niezakłóconego użytkowania jej zgodnie z przeznaczeniem. Możliwość niezakłóconego korzystania z rzeczy jest bowiem oczywistym atrybutem prawa</p>			

własności lub innego prawa rzeczowego czy też prawa obligacyjnego do danej rzeczy (tak M. Dąbrowska-Kardas, P. Kardas, *Przestępstwa przeciwko mieniu*, Kraków 1999, s. 226). Ponieważ art. 288 § 1 KK mówi o rzeczy, to oznacza to, że chodzi tu nie tylko o rzeczy ruchome, ale także o nieruchomości. Uszkodzenie rzeczy to na pewno taka ingerencja w strukturę materialną rzeczy, która może powodować czasowe lub nawet trwale ograniczenie jej dotychczasowych walorów użytkowych (Marek, *Kodeks karny*, 2007, s. 528). Trafnie jednak podkreśla się, że uszkodzenie rzeczy nie zawsze musi się wiązać z ograniczeniem dotychczasowej funkcjonalności rzeczy, ale na pewno chodzi tu o taką ingerencję w strukturę materialną rzeczy, która powoduje szkodę tj. konieczność przywrócenia stanu poprzedniego (M. Kulik, *Przestępstwo i wykroczenie uszkodzenia rzeczy*, Lublin 2005, s. 71). przestępstwo z art. 288 § 1 KK może być popełnione przez działanie i taka forma czynu jest dominująca.

Zgromadzony w przedmiotowej sprawie materiał dowodowy jednoznacznie wskazuje, że oskarżony R. H. dopuścił się popełnienia

zarzucanego mu czynu. Oskarżony w nocy 11 czerwca 2017 roku w czasie mającej miejsce bójki ze znajdującą się w pobliżu posesji wziął metalową rurkę, którą uderzył w stojący przy posesji samochód marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...). W wyniku uderzenia w samochodzie powstało uszkodzenie w postaci pocięcia i porysowania przedniej maski samochodu. Wartość powstałego uszkodzenia jak wynika z opinii biegłego wyniosła 1551,52 złotych. Sąd uznał, że oskarżony przypisanego mu czynu dopuścił się umyślnie, działając w zamiarze bezpośrednim. R. H. chciał uszkodzić stojący samochód i to uczynił uderzając w niego trzymaną w ręku metalową rurką. Sąd miał na uwadze, że oskarżony nie miał powodów do takiego zachowania, nawet w okolicznościach przedmiotowej sprawy. Należy mieć na względzie, że zachowanie oskarżonego przekraczało granice obrony koniecznej, szczególnie, że brak jest podstaw do uznania, aby samochód należał do sprawców pobicia. Biorąc nadto pod uwagę, że samochód A. T. (4) często stał przed posesją, zaś oskarżony był jej sąsiadem powinien on wiedzieć, że jest to cudza własność, w tym należy do osoby nie związanej

z zajściem mającym wcześniej miejsce.			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
R. H.	1	1	<p>Uznając winę oskarżonego za udowodnioną i kierując się ustaleniami wynikającymi z art. 29 kk Sąd na podstawie art. 157§1 kk w zw z art. 29 kk stosując nadzwyczajne złagodzenia kary zgodnie z z art. 60§1 kk w zw z art. 60§6 pkt 3 kk wymierzył jemu karę 1 roku ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym</p> <p>Wymierzając oskarżonemu wskazaną karę Sąd wziął pod uwagę całokształt okoliczności łagodzących i obciążających i obu nadał takie samo znaczenie.</p> <p>Jako okoliczności łagodzące Sąd wziął pod uwagę to, że oskarżony był wcześniej zaatakowany i podjął działania mające na celu obronę życia i zdrowia jego oraz</p>

świadka J. M., aktualnie prowadzi ustabilizowany tryb życia. W ocenie Sądu jako okoliczność łagodzącą należało wziąć również pod uwagę to, że oskarżony zdobywając i używając narzędzia w postaci rury, działał w przekonaniu, że jego zachowanie jest zgodne z prawem i ma na celu ochronę życia i zdrowia J. M. jak również oskarżonego.

Z kolei okoliczności obciążające, które Sąd wziął pod uwagę była uprzednia karalność oskarżonego, wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego, jak również charakter doznanych przez pokrzywdzonego obrażeń.

Wobec powyższych okoliczności Sąd wymierzył oskarżonemu karę 1 roku ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym.

W ocenie Sądu wskazana kara będzie przy uwzględnieniu wszystkich występujących w sprawie okoliczności adekwatna zarówno do stopnia winy jak i społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez

			<p>oskarżonego. W ocenie Sądu pomimo, iż oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu jego postawa wskazuje, że zrozumiał on naganność swojego zachowania, która była powodowana próbą ochrony (...) jednak z przekroczeniem dozwolonych prawnie zachowań. Sąd miał jednak na uwadze, co w ocenie Sądu zrozumiał również oskarżony, że jego działania w tym użyte narzędzie było nieadekwatne do użytego przez napastników, co w konsekwencji przyczyniło się do doznania obrażeń ciała przez przypadkową osobę.</p>
R. H.	2	2	<p>Sąd uznał oskarżonego za winnego popełnienia drugiego z zarzucanych mu czynów z art. 288 § 1 k.k. i za ten czyn wymierzył mu karę 10 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie.</p> <p>Wymierzając oskarżonemu wskazaną karę Sąd również brał pod uwagę okoliczności łagodzące oraz obciążające nadając im takie samo znaczenie. W zakresie tego czynu Sąd jako okoliczność obciążającą wziął pod uwagę</p>

			<p>działanie oskarżonego w zamiarze bezpośrednim, jego uprzednią karalność. Z kolei okoliczności łagodzące stanowiła stosunkowo niska wartość szkody, jak również to, że oskarżony prowadzi ustabilizowany tryb życia.</p> <p>Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że kara 10 miesięcy ograniczenia wolności będzie karą adekwatną zarówno do stopnia winy jak i społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu. Pozwoli mu ona zrozumieć naganność jego zachowania, tak by w przyszłości przestrzegł on porządku prawnego.</p>
R. H.	3	1 i 2	<p>Sąd zgodnie z przepisem art. 85 § 1, 2 i 3 k.k. i art. 86 § 1 i 3 k.k. wymierzył oskarżonemu karę łączną 1 roku ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym. Wymierzając oskarżonemu karę łączną Sąd zastosował zasadę absorpcji, a więc wymierzył oskarżonemu karę łączną równoważną najwyższej z kar jednostkowych. W ocenie Sądu postawa oskarżonego jak też związek czasowy istniejący</p>

			<p>między poszczególnymi czynami wskazuje, że wymiar kary łącznej oskarżonemu zgodnie z zasadami asperacji bądź kumulacji byłoby nieusprawiedliwione okolicznościami.</p>
R. H.	4	1	<p>Sąd na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego tytułem zadośćuczynienia obowiązek zapłaty na rzecz A. T. (1) kwoty 2000 złotych. Kwota ta pozwoli przynajmniej częściowo wynagrodzić pokrzywdzonemu cierpienia, których doznał w związku z zachowaniem oskarżonego i doznany urazem.</p>
<p>1.Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
R. H.	5	1 i 2	<p>Na podstawie art. 63 § 1 i 5 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej ograniczenia wolności Sąd zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 11 czerwca 2017 roku godz. 16:45 do dnia 12 czerwca 2017 roku godz. 22:55 co stanowi dwa dni pozbawienia wolności i odpowiada 4 dniom kary ograniczenia wolności.</p>

1.Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6	<p>Sąd zasądził na rzecz adw. M. K. z Kancelarii Adwokackiej w O. kwotę 1446,48 złotych w tym 23 % podatku VAT tytułem nieopłaconej przez oskarżonego pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Wysokość tej kwoty została obliczona zgodnie z przepisami Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu</p>	
7	<p>Sąd zgodnie z przepisem art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego w całości z obowiązku ponoszenia kosztów sądowy, wydatki przejmując na rachunek Skarbu Państwa.</p>	
1.Podpis		